

मंगलवार

समाधान सामूजनांचेनि योगें । परी मागुतें दुख
 होते वियोगे । धडीन घडी शीण अत्यन्त वाटे ।
 उदासीन हा काळ कोटे न कंटे ।।1।। घरें सुंदरें
 सौख्य नानापरीचें । परी कोण जाणेल तें अंतरीचें ।
 मनीं आठवितांचि तो कंठ दाटे । उदासीन. ।।2।।
 बळें लाबिता चित्त कोटे जडेना । समाधान तें कांही
 केल्या पडेना । नये धीर डोळां सदा नीर लोटे ।
 उदासीन . ।।3।। अवस्था मनीं लागली काय सांगों ।
 गुणीं गुंतला हेत कोणासि मार्गों । बहूसाल भेटावया
 प्राण फूटे । उदासीन. ।।4।। कृपाळु पर्णें भेट रे
 रामराया । वियोंगे तुझ्या सर्व व्याकूळ काया ।

जनांमाजिं लौकीक हाही न सूटे । उदासीन. ।।5।।
 अहा रे विधी त्वां असें काय केलें । पराधीनता पाप
 माझें उदेलें । बहूतांमधे चूकतां तूक तूटे । उदासीन.
 ।।6।। समर्था मनीं सांडि माझी नसावी । सदा सर्वदा
 भक्तचिंता असावी । घडेना तुझा योग हा प्राप्त
 खोटें । उदासीन. ।।7।। अखंडीत हे सांग सेवा
 घडावी । न होतां तुझी भेटि काया पडावी । दिसंदीस
 आयुष्य हें व्यर्थ लोटे । उदासीन. ।।8।। भजों काय
 सर्वापरी हीन देवा । करूं काय रे सर्व माझाचि
 ठेवा । म्हणों कायमी कर्मरेखा न लोटे । उदासीन. ।।9।।
 म्हणे दास मी वाट पाहे दयाळा । रघूनायका भक्त
 पाळा भुपाळा । पहावें तुला हे जिवी आर्त मोठे ।
 उदासीन. ।।10।।